

алюмінію), то можемо побачити, що внаслідок обробки бокситу утворюється гідроксид алюмінію, а також гідроксид заліза, який продається в решті решт іншим компаніям. Менеджменту підприємств доречно було б проаналізувати можливість виробництва заліза, що допомогло б підприємствам утримувати лідируючі позиції щодо величини капіталу, а також, у довгостроковій перспективі, принесло би прибутки, частину яких можна було виділити на фінансування вище зазначених науково-дослідницьких інститутів.

Отже, інноваційний підхід до виробництва, створення, розробка власних технологій та створення нових видів виробництв з метою збільшення прибутків є тими факторами, які дозволять утримати та закріпити конкурентні позиції сучасних металургійних підприємств.

Література

1. Афанасьев М.П. Корпоративное управление на российских предприятиях. / М.П.Афанасьев. – М.: АО «Интерэксперт», 2000. – 448 с.
2. Фатхутдинов Р.А. Управление конкурентоспособностью организации. / Р.А.Фатхутдинов. – М.: ЭКСМО, 2004. – 544 с.
3. Кузнецова В.А. Социально-психологические аспекты менеджмента: учебное пособие / В.А. Кузнецова, О.В. Магомедалиева. – Орел: Орел ГТУ, 2008. – 89 с.

УМОВИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

*О.Р.Беліцька, студентка,
Т.І.Черкасова, к.е.н., професор
Одеський національний політехнічний університет*

Сучасні умови розвитку української економіки, значною мірою визначаються станом, рівнем і масштабом використання потенціалу інноваційної діяльності промислових підприємств, що забезпечує необхідний рівень конкурентоспроможності та підтримання ділової активності в умовах безперервно мінливого зовнішнього середовища. В якості найважливіших елементів продуктивних сил інноваційної економіки повинні виступати нестандартні теоретичні знання, втілені у високодохідних інтелектуальних технологіях, що забезпечують корпоративним учасникам ринку лідерство в вирішенні задач конкурентоспроможності шляхом створення і реалізації наукоємних товарів. Значення інноваційної діяльності для підприємств постійно зростає.

Дослідженням впливу інноваційної активності підприємства на його економічне зростання присвячено праці багатьох вчених. Серед них: В. Беренс,

Й. Шумпетер, Д. Кларк, М. Портер, А. Кулагін, А. Юданов, І. Бураковський, В. Геєць, І. Лукінов, П. Перерва, А. Філіпенко, М. Чумаченко та інші. Проте дана проблема потребує подальшого розгляду, оскільки під впливом становлення економіки знань відбуваються якісні зміни вимог до формування конкурентного потенціалу промислового підприємства.

Метою роботи є визначення ролі діагностики конкурентного потенціалу підприємства для забезпечення його формування в умовах інноваційної економіки.

Інноваційна діяльність сприяє зростанню життєздатності фірми. Конкуренція та інновації пов'язані між собою наступними умовами.

1. Задля забезпечення стійкої ринкової позиції підприємству підприємець повинен впроваджувати нові види товару і послуг, які є продуктовими інноваціями;

2. Задля зменшення витрат виробництва підприємства впроваджують процесові інновації.

3. Конкуренція стимулює використання найбільш ефективні способи виробництва, що реалізується через впровадження технологічних інновацій;

4. Підвищений рівень якості продукції підприємства забезпечується суб'єктами ринку за рахунок використання технічних нововведень;

5. Впровадження нововведень забезпечує підприємству високий дохід як нагороду за ризик;

6. Конкуренція стимулює підприємця здійснювати моніторинг як потреб споживачів, так й досягнень науково-технічного прогресу.

Домінуючою тенденцією економіки в сучасних умовах є інтелектуалізація факторів суспільного виробництва, що дозволяє створювати унікальні конкурентні переваги на тривалий час. У розвинених країнах сформувалась інноваційна модель економічного розвитку, яка базується на інтенсивному продукуванні та використанні нових знань, за рахунок втілення яких в освіті, технологіях, організації виробництва, товарах на сьогодні досягається від 70% до 85% приросту їх ВВП [1]. Позитивний вплив інновацій на рівень конкурентоспроможності економіки країни проявляється у зростанні продуктивності праці та доданої вартості, структурному оновленні економіки, зростанні питомої ваги високотехнологічних, наукоємних галузей в структурі виробництва і експорту, підвищенні якості продукції, і, як наслідок, розширенні ринків збуту.

Формування інноваційного потенціалу підприємства повинно бути тісно пов'язано з досягненням цілей підприємства або наданням опору різним змінам, які завжди супроводжують нововведення, що обов'язкові для розвитку

й підтримки конкурентоспроможності підприємства. Необхідно створення механізму управління формуванням інноваційного потенціалу підприємства, який дозволить реалізувати стратегію підприємства, що спрямована на зміцнення його конкурентоспроможності. В умовах транзитивної економіки, активних дій конкурентів, зміни внутрішнього середовища підприємства важливо постійно відслідковувати умови його діяльності, що впливають на конкурентні переваги.

Для виявлення проблем і стану інноваційного потенціалу підприємств необхідна всебічна оцінка їх діяльності, що веде до формування і підвищення його конкурентоспроможності. Тому основою слід визнати стратегічну діагностику кожної зі сфер діяльності підприємства. В умовах сучасної конкуренції зберегти завойовані ринкові позиції надзвичайно складно. Необхідність і роль діагностики як інструменту, що забезпечує зворотний зв'язок в управлінні підприємством, важко переоцінити. На рисунку зображено схему системи діагностики різних напрямів діяльності підприємства з метою подальшого нарощення конкурентного потенціалу підприємства на інноваційній основі.

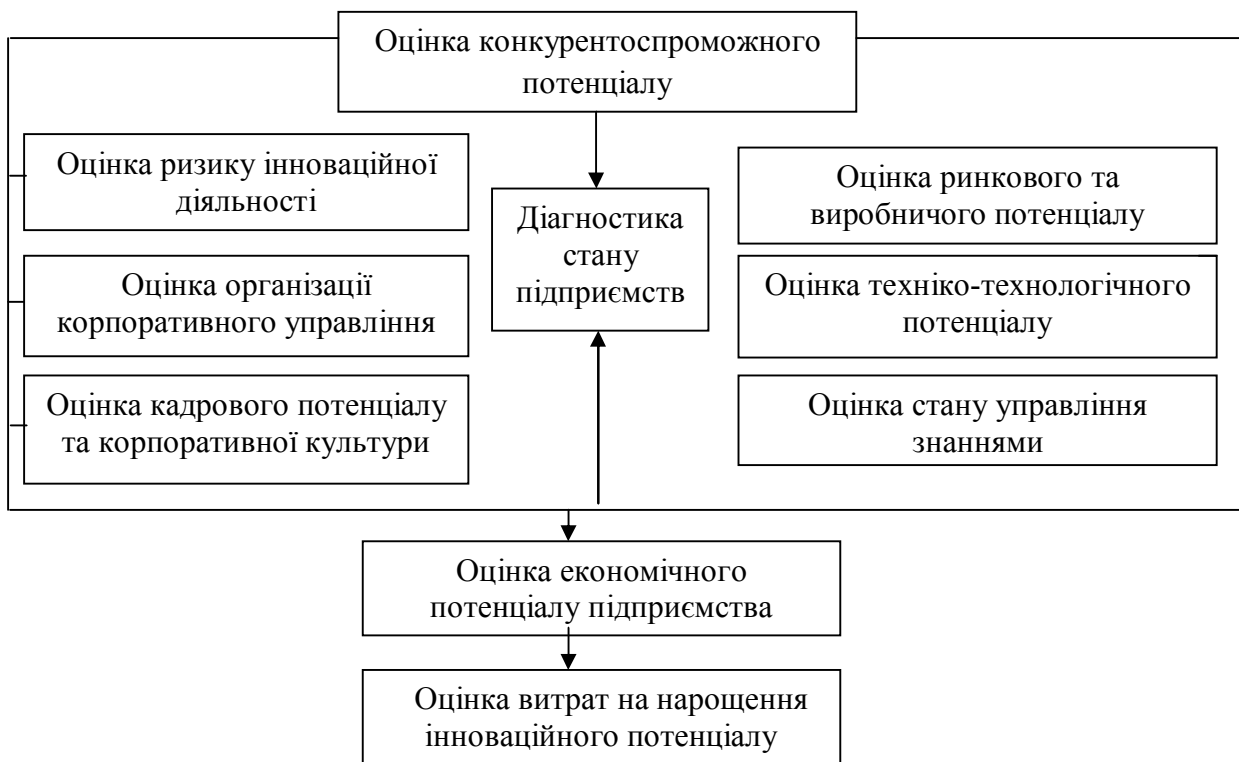

Рисунок – Схема комплексної діагностики конкурентного потенціалу підприємства

Таким чином, саме організація та управління інноваційною діяльністю, розвитком інноваційного потенціалу підприємства, призводять до вирішення проблеми забезпечення конкурентоспроможності підприємства.

Використання результатів діагностики конкурентного потенціалу підприємства у свою чергу неможлива без організаційно-економічного забезпечення цього процесу, пов'язаного з розробкою та ефективним функціонуванням підсистем управління: управління маркетинговою діяльністю; управління якістю; управління виробничою діяльністю; управління фінансовою діяльністю; управління персоналом; управління знаннями підприємства.

Література

1. Кравчук І. П. Вплив інноваційних процесів на економічний розвиток України : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <<http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=27161>>

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

*Л.І.Білик, студент,
О.В.Матвійчук, к.е.н.,
ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний
університет ім. ак.С.Дем'янчука»*

Стратегічне управління – одна з найголовніших «базових навичок» в управлінні бізнесом. Стратегічне управління дає можливість управляти бізнес-структурами і проектами із врахуванням довгострокових цілей.

Стратегічне управління передбачає розробку і реалізацію основних цілей та ініціатив, початих з боку вищого керівництва компанії від імені власників, заснованих на розгляді ресурсів та оцінки внутрішніх і зовнішніх умов, в яких організація конкурує. Стратегія може розглядатись як «визначення основних довгострокових цілей підприємства та прийняття курсу дій і розподілу ресурсів, необхідних для проведення цих цілей» [1]. Стратегії створена, щоб задати напрямок, фокус зусиль, визначити чи уточнити процес управління у відповідь на зовнішнє середовище. Стратегічне управління включає в себе пов'язані з ним поняття стратегічного планування та стратегічного мислення. Стратегічне планування має аналітичний характер і відноситься до формальних процедур для отримання та аналізу даних використовуються в якості бази для стратегічного мислення, яке синтезує дані, отримані при визначенні стратегії. Іншими словами, стратегічне планування відбувається навколо стратегічного